

Stefanie Dahle

Lilia, prințesa elfilor

Stefanie Dahle

Lilia, prințesa elfilor

Soarele își trimite primele raze spre Castelul Nuferilor.
Dar Lilia, mica prințesă a elfilor, s-a trezit de mult.
Stând așezată în leagănul ei din trandafiri, împletește o coroniță din flori de câmp și cântă un cântec străvechi.
După un timp, sare jos din leagăn spunând mulțumită:
– În sfârșit, am terminat!

Lilia îi pune lui Chiț, micul chițcan de pădure, o coroniță pe cap și îl pupă zgomotos pe nas.

– Ce minunat cânti! exclamă el emoționat.

– Ce tot spui acolo? Cui îi folosesc cântecele? bombăne Bubu, gândăcelul.

Lilia râde.

– Vrei și tu o coroniță?

– Pfui! se strâmbă Bubu ținându-se de nas.

Apoi micuța elfă întrebă:

– Vreți să veniți cu mine la bucătărie? Vreau să fac prăjituri cu miere!

Dar mai întâi trebuie să mă ocup de mica zână-arici și de celelalte animale.

— Pentru cine vrei să faci prăjituri? întrebă curios Chiț, cățărându-se pe buturuga care îi servește drept scaunel.

— Astăzi este marea sărbătoare a elfilor! îi explică Lilia în timp ce pune o compresă rece pe cucuiul pârșului. Am promis că o să duc coronite din flori și prăjituri cu miere. Dar unde sunt mieroșii, care ar fi trebuit să-mi aducă miere?

— Astăzi nu este rost de miere de nufăr, zumzăie mieroșii, care tocmai au intrat pe fereastră în Castelul Nuferilor. N-am reușit să culegem nectar, fiindcă toți nuferii de pe Lacul Fermecat și-au închis florile.

— Nu mi-ați adus miere? Dar îmi trebuie neapărat pentru prăjituri, se plânge micuța elfă. Fuge îndată până la Lacul Fermecat să vadă ce-i cu nuferii.

